

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzeti nedelje in praznike. — Inserati do 30 pett a Din 2., do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3., večji inserati pett vrsta Din 4. — Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12., za inozemstvo Din 25. — Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODRUZNIKE:

MARIBOR, Grajski trg št. 8. — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 190.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. tel. št. 26. — JESENICE, Ob kolodvoru 101. —
Račun pri poštnem Čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

REPARACIJSKA TRDNJAVA SE RUŠI? Nemška akcija za revizijo reparacijskih dajatev vedno bolj napreduje — Odločilna vloga Amerike, ki ponuja sorazmeren odpis vojnih dolgov

Berlin, 15. junija. Dogodki zadnje dobe, zlasti pa nedavni sestanek nemških in angleških državnikov v Chequersu, v tukajnjih diplomatskih krogih vedno bolj utrjujejo prepričanje, da je napočil v vprašanju nemških reparacijskih odločilnih trenutek. Po smrti bivšega ministra dr. Stresemannia, ki je povedel nemško zunanjost politiko poti sporazuma, so nastopile v Nemčiji radikalne spremembe. Dr. Curtius ni znal krotiti radikalnih elementov, kar dr. Stresemann in tako so mu — dasi se dr. Curtius ne more odrekati odkritosrčnega prizadevanja — zrasli že glavo. Zmagata nacionalistov pri zadnjih državnih volitvah je bila nekak signal za splošno ofenzivo proti mirovnim pogodbam, zlasti pa za ruševje Youngovega načrta in za revizijo reparacijskega problema.

V diplomatskih krogih že dolgo ni bila več nikakva tajnost, da se Nemčija sistematično pripravlja na ta korak. Že lansko jesen se je v dobro poučenih krogih zatrjevalo, da bo nemška vlada najkasnejše letos v jeseni oficijelno zahtevala revizijo reparacij. Temu cilju je služila od takrat vsa akcija nemške diplomacije. Izkorisčujoč splošno gospodarsko krizo, spor med Francijo in Italijo ter težkoče angleške vlade, je nemška diplomacija umela prepricati zlasti angleške in ameriške kroge, da

Nemčija ne more več prenašati reparacijskih bremen in da ji preti neizogiben gospodarski polom, če zmagovalci ne bodo popustili. Prvi dokaz temu je bila nameravana avstrijsko-nemška carinska unija, s katero je hotela nemška diplomacija na mah zadeti dve muhi. Le odločnemu odporu Francije je pripisati, da ta nakana zaenkrat ni uspela.

Ne glede na to pa beleži nemška diplomacija v reparacijskem vprašanju vidne uspehe. Sestanek nemških in angleških državnikov v Chequersu pomni po sodbi tukajnjih diplomatskih krogov začetek velike nemške akcije, koje končni cilj je vsaj izdatno omiljenje, če ne sploh popolna ukinitev reparacijskih bremen.

Docim se Francija temu načrtu upira in zahteva točno izpolnjevanje mednarodnih pogodb opozarjajoč na to, da Nemčija istočasno, ko toži o gospodarski krizi, nudi sovetom miljardna posojila, je Anglia za nemške predloge dokaj dostopenjša. Veže pa revizijo nemških reparacij na odpis svojih vojnih dolgov v Ameriki. Na ta način se je znašla prav za prav Amerika v največjem škricu. Borec se z notranjo gospodarsko krizo, ji obenem grozi vedno večja nevarnost, da popolnoma izgubi evropski trg. Ameriška nepočustljivost v gospodarskih in finančnih vprašanjih sili Evropo k tesnejši

gospodarski združitvi. Tako bi se lahko zgodilo, da bi prišlo v Evropi do popolnoma nove gospodarske organizacije, kar bi pomenilo za Ameriko najhujši udarec.

Zato si je ameriška vlada skoraj v zadnjem trenutku premislila in poslala svojega finančnega ministra Mellona v Evropo, da na licu mesta prouči gospodarski položaj in da obenem posreduje med Nemčijo in zaveznički. Silen vtič je napravila v mednarodnih gospodarskih in političnih krogih izjava ameriškega državnega tajnika Castla, da je ameriška vlada celo pripravljena odstopiti od svojega dosednjega načela, po katerem je doslej strogo ločila vprašanje reparacij od vprašanja medzvezniških vojnih dolgov. Berlinški listi smatrajo to izjavo za največjo senzacijo zadnjih dni in naglašajo, da je v ogromni meri povečala politični pomen evropskega posebnega finančnega ministra Mellona. Nemški diplomatski krogi vidijo v tej izjavi skoro že garancijo, da bo revizija reparacij uspela in da se tudi Francija ne bo mogla več upirati, če se ji bodo na drugi strani odpisali vojni dolgov.

Za Nemčijo bi pomenilo omiljenje reparacijskih bremen veliko gospodarsko okrepitev, na kateri bo mogla v bližnji bodočnosti silno ojačati svoj mednarodni vpliv.

Progon nemških kolonistov v Rusiji

Riga, 15. junija. AA. Po časopisnih vesteh so sovjetske oblasti arretirale v Georgiji mnogo nemških kolonistov, češ da so se upirali socializaciji zemelje. V Sibiriju so odvedli 115 družin in 6 duhovnikov. Nemški konzul v Tiflisu, na katerega so se kolonisti obrnili, jim ni mogel pomagati. Njihovo prosto je postal nemškemu poslaniku v Moskvi.

Silno neurje v Angliji

London, 15. junija. AA. Nad Cheltenhamom je divjal včeraj popoldne najhujši vihar v zadnjih 25 letih. Trajal je 3 ure. Naliv je bil tako silen, da reka Chelt narasa za 6 čevljiv nad normalno in poplavila bližnjo okolico. Teniško Igrišče blizu reke je bilo 2 čevljiv pod vodo. Na drugem kraju je reka predrla nasip in poplavila bližnje ceste. Tudi v drugih krajin Anglije so divljali silni viharji, dočim je bilo v Londonu vse dan silno vroče. V Salisburiju je padača toča. V Birminghamu je vihar odnesel celo vetro streh. Pri tem je bila ubita 1 žena. Veliko oseb je ostalo brez strehe. Telefonski liniji so brzjavne zvezze so bile večinoma prekinjene.

Rodbinski svet rumunske dinastije

Bukarešta, 15. junija. V kraljevi palati se bo tokom tega tedna sestal rodbinski svet, na katerem se bo razpravljalo o raznih vprašanjih, ki so v zvezi s skorajšnjim poroko princesa Ileane s princom Antonom Habsburškim. Na rodbinskem svetu se bo tudi odločilo, kje se bo mladi par lahko naseli.

Franklin Bouillon nepopustljiv nasprotnik Brianda

Paris, 15. junija. Franklin Bouillon je javil, da bo v torek ponovno vložil interpelacijo zoper Brianda in da bo storiti čeprav trikrat na teden, dokler ne zruši Briand.

Demisija predsednika Venezuele

New York, 15. junija. Po vstebih iz Venezuela je predsednik republike Perez podal kongresu svojo demisijo. Volitive novega predsednika so določene za 19. junij. Kongres je bil že dalj časa nezadovoljen s postopanjem predsednika, zlasti pri zadnjih nemirih ter je njegovo demisijo takoreč izsilil.

Borzna poročila.

INOZEMSCHE BORZE.
Curih: Beograd 9.1125, Pariz 20.165,
London 25.045, Newyork 515, Bruselj 71.68,
Milan 122.15, Dunaj 72.35, Sofija 3.73, Praha 122.15, Dūna 72.35, Sofija 3.73, Praha 15.2575, Budimpešta 90.025, Bukarešta 2.065.

Smrtna nesreča pri avtomobilskih dirkah

Le Mans, 15. junija. AA. Pri avtomobilskih tekma za lemanski »Grand prix« sta zmagala z italijanskim avtom »Alfa Romeo« angleška motorista grof Howe in sir Henry Birkin. Vozila sta v 24 urah s povprečno hitrostjo 80 milij na uro. Ker se je Bugattijev avto nekoliko pokvaril, je zavozil v tribuno. Pri tem je bila ubita 1 oseba in 3 ranjene. Bugatti sam je dobil leto notranje poškodbe.

Borba s finančno krizo v Španiji

Madrid, 15. junija. Španska vlada je sklenila celo vrsto ukrepov, s katerimi bi se za tekočo finančno leto dosegli prihranki v višini 190.5 milijona pesetov. Od tega odpadne na ministrstvo za javna dela nad 100 milijonov peset. Med drugimi se predvideva izbranjanje materijalnih izdatkov ter ukinitev del pri teleznicah in vodnih napravah. V mornariškem ministrstvu se bo prihranilo 26 milijonov, v vojnem ministrstvu pa 65 milijonov peset.

„Nautilus“ obtičal sredi Oceana

Slab začetek Wilkinsove ekspedicije na severni tečaj — Iz še nepojasnjene vzroki je podmornica obtičala med vožnjo iz New Yorka v London sredi Oceana

London, 15. junija. Podmornica »Nautilus«, ki je pod vodstvom Wilkinsa krenil minuti teden iz newyorske luke preko Oceana v London, da od tam nadaljuje pot na severni tečaj, je imela že na prvem delu svoje ekspedicije smolo. Obtičala je sredi Oceana in trenutno še ni znano, kaj se jo zgodilo. Nekaj časa je podmornica plula v bližini parnika »Mauretania«, s katerim potuje Wilkinsova soproga, nenaščoma pa je izginila. Sprva so menili, da je začed Wilkins manevrirati, hoteč na od-

prem morju preizkusiti razne aparate. Ko pa se le dolgo ni več pojavila, so začeli podmornico klicati, a se ni javila, dasi je bila poprep v stalni zvezi z »Mauretanijo«. Strokovnjaki sodijo, da se je pokvaril stroj, zaradi česar se podmornica ne more dvigniti in kreneti dalje. Bržkone stoji v precejšnji globini, če so si sploh pogreznila na morsko dno. V Londonu in New Yorku so zelo v skrbeh. Odposlali so več parnikov, da isčajo in skušajo rešiti ves posadko.

Krvav sv. Anton v Nicastru

Zaradi prepovedi procesij so ogorčene množice vernikov napadle duhovščino, skušale vdreti v škofijsko palaco in napasti cerkev in samostan — Vojaštvo je moralo nastopiti z orožjem

Rim, 15. junija. Pogajanja med Vatikanom in italijansko vlado ne pridejo z mrtve točke. Fašistična vlada vztraja na stališču, da ima od katoliške akcije v Italiji pritočno delovanje političen značaj. Na drugi strani pa trdi Sveti Stanislav, da zasedljava Katoliška akcija in katoliška vzgoja mladih samo religiozne cilje.

Pariz, 15. junija. AA. »Giornale d'Italia« piše, da je v Nicastru prišlo do velikih nemirov, ker so cerkvene oblasti zbrane proslavijo sv. Anton. Množice so odšle pred škofijo, ki so jo napadle s kamencem. Intervenirati je moral vojska in karabinjerji. Dva karabinjerja in več vojakov je bilo ranjenih, več oseb pa aretiranih.

Rim, 15. junija. »Giornale d'Italia« počita, da je prišlo do izgrevov, ker je du-

hovščina prepovedala procesije, ki bi se morale kakor običajno vrstiti v soboto na praznik sv. Antona, ki je patron mesta. Ko je doznao, da je to prepoved, se je polstribi prebivalstva veliko razburjenje. Na cestah se je zbralo tisoč kmetov in kmetov, ki so grozili duhovnikom, ki so preprečili procesije. Civilne oblasti so poklicale na pomoč vse razpoložljive političiske in vojaške oddelitve, da zasečijo poslopja duhovnikov, cerkve in škofije. Razburjena množica je skušala napasti škofijo, ki jo je bombardirala s kamencem. Intervenčni policije in vojaštvo je končno uspelo potisniti množico nazaj. Vojaštvo je le z veliko muko moglo zadržati množico, ki je hotel napasti cerkev sv. Antona in samostan. Vojaštvo je oddalo več slepih strelov. V spopadu je bilo ranjenih osem vojakov, dva karabinjerja in dva demonstranta.

Komunistične demonstracije v Franciji

Celonočni pouščni boji med komunističnimi demonstranti in policijo. Komunisti so hujskali stavkujoče k ropanju trgovin, kar pa je policija preprečila

Pariz, 15. junija. AA. V Roubaixu je prišlo v soboto zvečer do novih nemirov, ker so komunisti formirali povorko, ki je šteala 300 ljudi in hotelova rotapi. Intervenirati je moral policija, ki je aretrirala pet demonstrantov. Pozneje se je povorka zopet zbrala ter napadla neko trgovino in jih oropala. Demonstracije so trajale do polnoči, ko je bil red vzpostavljen. Aretriranih je bilo 24 oseb, trije policisti pa so bili vetrov streh. Pri tem je bila ubita 1 žena. Veliko oseb je ostalo brez strehe. Telefonski liniji so brzjavne zvezze so bile večinoma prekinjene.

Pariz, 15. junija. V Roubaixu je prišlo v pretekli noči do težkih izgrevov stavkujočih trgovcev. Ingredi so deloma zavzeli značaj revolucionarnih cestnih bojev. Približno 400 do 500 ekstremnih elementov se je zbralo pred poslopjem strokovnih organizacij. Na temi noči so stavkujoči večkrat napadli policijo, ki se je moral celo enkrat umakniti. Stavkujoči so opnenili trgovino koles ter začiali v voz in neki privatis.

Pariz, 15. junija. V Roubaixu je prišlo v zadnjih nočeh do velikih nemirov, ki so bili najhujši, ker jih je bilo po vojni Franciji. Ker so predstavili značajne meze, je delavstvo zapustilo delo. Komunistični agitatorji so stavkujoče nahajekali, da so zebaradili v Rue de Yonghais. Na pomoč so poklicali vojaštvo in ognjegase. Toda vsi napori, da stavkujoče prezenčijo, so bili zmanj. Borba je trajala v petek in v soboto vse noč. Ker so komunisti dobili iz bližnjih krajev ojačanja, se boje, da se bodo nemiri ponovili.

Iz pestre nedeljske kronike

Drzen vlot v stanovanje — Vlot v Obrtno banko še ni pojasnjen
Mlad tat, ki je jedel marmelado

Ljubljana, 15. junija.

Ob nedeljah, ko stanovalci započajo svoje domove in odhajajo na izlete, porabljajo poklicni vlotniki za svoje posle. Včeraj med 16. in 20. se je neznan vlotnik, oboren z vitrini in dletom, splazil v stanovanje počne uradnice Mare Semen v Gradišču št. 16. Nemoteno je z dletom odprl glavo vratna in prebrskal vse stanovanje. Čudno je, da roptota ni stiskal podmajnik, trgovski potnik Viljem K., ki je takrat v sošenski sobi spal. Vlotnik si je prilastil prav mnogo zlatnine v skupni vrednosti nad 500 Din.

Veliki vlot v Obrtno banko, ki je bil izvršen na binkočne praznike in pri katerem so vlotniki odneeli nad 95.000 Din gotovine, da danes še ni pojasnjen. Včeraj so sicer osobito po šentpetrskem predmetu razbrali senzacionalne gorlice, da je ljubljanska policija v nekem hotelu prijela okoli 30 let starega elegantnega gospoda pod sumom, da je soudiščen pri tem

vlotnici po mladega nepovabljenega gosti.

Letalske nesreče

Rim, 15. junija. AA. Na letališču Vigna di Valle je padlo na zemljo bojno letalo iz 150 m višine. Vojaški letalo je bil ubit na mestu. Ta nezgoda je v zadnjih dneh že še tretra, ki je zadeval italijansko bojno aviatičko.

S koso za kruhom

Zalostna je poezija kočnje in blaženega časa, v katerem žive revetzi

Pomladansko vzduhanje je za nami, sonce pripeka, da se Ljubljana doslovno cvre, sezona sladoleda, črešenj, jagod in slike je napočila (kumare so še nekoliko predrage), pa letovišča, kopališča in bivalnice v naravi — vse to je postalo kar naenkrat aktualno in podobne sila prijetne stvari, skratka, v najlepšem času živimo. Zlasti smemo biti še veseli, kar nas biva v Ljubljani, saj je Ljubljana letoviški kraj. Toda o vsem tem se bo zasukalo pero o primernejši priliki.

Če bi n. pr. danes spregovorili nekaj o ljubljanski kočnji, bi menda zanimalo vsaj prijatelje narave, odnosno bližnje ljubljanske okolice, mestnega loga, ali marošča, kjer so včasih v kopicah sveževanje, dišečega sena mnogi uživali poezijo noči, ali jo pa še bodo. Pesniška žilica nam je žal otrplila, pa takrat ne bomo prebirali strun ter drezali v srca, morda bo tudi za poezijo se-nih kopij drugič ugodnejša konjunktura, pa bodo tedaj prišla na račun nežnejše čuteca srca.

Prijetno se čuje, kaj ne, da ima tudi Ljubljana travnike, toda ne le tiste v Ljubljani, temveč, kot rečeno, razsočne planjave, marošč, na južni strani mesta. To je seveda marsikom že itak znano. Za kaj rabijo Ljubljani seno, je pa drugo vprašanje; krav nimajo, konj tudi ne mnogo (razen tistih, ki ležejo kar po ste-nah) treba pa ni, da bi se za to brigali. Ljubljaničani, če res posedujejo travnike, že poskrbe sami, da spravijo seno v danar. Večina travnikov je pa v rokah okoličanov.

Pri tem je važnejše in zanimivejše, da je v Ljubljani svojevrstni delovni trg za kosce, ki je prista ljudljanska posebnost, kakršnih je toliko. Pri tem moramo ponisliti, da se Ljubljana že nekaj časa šteje več ali manj očitno za velemesto, zato je gotovo presenetljivo, da imamo v mestu trg za tako izrazito kmečke delavce.

Trg za mestne delavce »pod kostanjem« na Vodnikovem, odnosno Krekovem trgu, spada v preteklost. Delavci ne čakajo več na slučajni zasluzek pod zloglasnim kostanjem, bodisi, ker bi ne imelo več pomena čakati vse dni brez uspeha na delo, ali pa je »poklic« takšnih samostojnih dñnarjev povsem propadel. Pač pa se še zbirajo delavci brez stalnega zasluka na tovorjem kolodvoru, toda ti niso več tipični »podkostanjari«. Kdor te razmire nekoliko pozna, se bo morda čudil gruči delavcev, ki stoje od ranega jutra do pozne noči s kosami pod kostanjem na Vodnikovem trgu, kjer so se včasih shajali omenjeni mestni delavci. To so poklicni koseci, ki se zbirajo vsako leto na tem kraju ter čakajo delavce. Vsi so starejši možkarji. Mlajši si ne zbirajo več tega poklica.

— Kako, očka, ni nič?

— Nak! Zdaj še ne. Seveda, danes sploh ne bomo kosili, kdor namerava najeti delavce, njih najam zgodsi, čakamo pa, morda bo nas kdo vzel za zvečer. Saj veste, da se v mraku najlepše kosi, ko je obilna roza. Cez teden dni bo že bolje, zdaj je še

nekoliko prezgodaj. Hm, dandanes je slabše za zasluzek kot je bilo včasih. Kar trgali so se za nas, zdaj pa ni nikogar blizu.

— Od kod ste pa doma?

— Od vseh vetrov, nekateri pridejo po 4 ure hoda in še več.

— Kje pa spite?

— Ko iznamo delo, kar v kopicah, domov hodit bi bilo predaleč. Spiš, kot bi te mati zazibala, zariješ se v seno do nosa, boljšega si ne moreš mislit. Hudir pa je, če pride ponoči nevihta. Predlanskim smo spali na marostu, ko nas je ponoti okopai dež do kosti. Zvezcer se je sicer že malo pooblačilo tam od Rešnika, pa nam ni bilo mar, saj smo imeli velike gospodarjeve male. Komaj smo zaspali, pa se je jelo bliskati in grmeti, kot bi se vragi ženili. Poteagni je veter, seno je kar odneslo z nas, pa tudi marele niso nič pomagale. Vlila se je ploha, da smo kar plaval. Da, včasih je slaba. Nekoč je 14 dni deževalo, kar smo pokosili, ni bilo mogoče posušiti. Vso travo velikega travnika smo spravili v eno samo veliko kopico, pa bi se skoraj vse skupaj odplavalo. Seveda je tako vse seno zgnilo, pa tudi, če ga posušiš, ni več dobro, ker je izpran več okus. Drugače je na marostu dobra trava, seno je dobro za krava in konje. Včasih je bilo slabše, zdaj pa marost ni več tako močvirnat. Včasih je bilo težko priti z vozom na travnik, zdaj pa že gre.

— Ali ljubljanskih ni med vami?

— Ljubljanskim ne diši kočnja. Zdaj je prevoře, v Tivoliju laže, pa sij juri na treba delati. Opoldne se prikažejo na svetlo, vse kuhiňe obredijo po »kloštrih«, pa sploh vse izvohajo, kje se lahko kaj dobi za pod zobe. Pri lemenatarjih baje toliko doba, da juri celo ostaja. Ce ne dobe v eni kuhiňi dovolj, pa gredo še drugam. Opoldne tekajo po mestu iz kuhińe v kuhińe kot za stavno, drugače se juri pa nikdar nikamor ne mudi. Obleke juri tudi ni treba kupovati, ko pade z njih, si izprosijo drugo. Za to bak in »šnops« se pa tudi ujame kakšen dinarnek.

— Koliko pa zasluziš?

— Še ne vem, kakšna plača bo letos. Slabo kaže. Včeraj je prišel eden po tri. Ponudili so se trije po 30 Din na dan, pa juri ni hotel vzet, morda bi jih po 20 Din. Navadno dodo tudi hrano in pičajo, poslomite pa, da moraš delati od 4. zjutraj do noči, kositis, sušiti in skupaj spravljati seno, včasih je pa hrana tudi za zlodje plašči. Delo imamo kvečemu le dobrih 14 dni, kočnja je dvakrat na leto, torej mesec določi zasluzka, tudi je sreča mila. Pri kmetih je še slabše. Vsak bi hotel, da mu delaš le za krožnik zasmajenega močnika od prvega svita do noči, potem pa že čakaj na večerjo do 11. Hlapci imajo 200 Din mesecne plače, obleke pa raztrgaš dvakrat toliko.

Tako je torej s poezijo kočnje in tega blaženega časa, na katero se ne spomnijo nisi tisti, ki hodijo iz pernic spat v kopice.

Kralj zraka nad Ljubljano

Umetnosti atleta Draga Aleksića nad Novim trgom

Ljubljana, 15. junija.

Kralja zraka nima niti Amerika, četudi se ponasi z avtomobilskim, petrolejskim in menda tudi z alkoholnim kraljem. Ta častni naziv bi sicer moral pripadati nam, ki moramo tolrikar ribariti po zraku za senzacijami, toda — čast, komur čast — kralj zraka, ki se nam je predstavil v soboto popoldne s strehe hiš št. 5 na Novem trgu, je res pravi junak, ne le dneva, temveč pravi korenjak-akrobat, ki po pravici zaslubi, da ga imenujemo kralja zraka.

O Aleksiću smo poročali natančneje že v soboto. 20-letni dečko je iz Knaževca ter se že leto dni prav uspešno uveljavlja kot mnogo obetačjo akrobat. V posesti je že mnogih odlikovanj 12 evropskih držav, ki jih je prejel v raznih večjih mestih v priznanje za svoje vratolome produkcije.

Z Aleksićem je prišla v Ljubljano tudi njegova sestra, ki je nastopala pri njegovih produkcijskih.

Priporočite senzacije je bilo, kakor rečeno, na Novem, bivšem Turjaškem trgu. Žične vrvi so bile napeljane med strelama trinadstropnih hiš št. 5 in 1, približno 18 m visoko. Te vrvi služijo prav za prav istemu namenu kakor pri žičnih železnicah. Po njih teče kolešek nosilne prizadeve, na katero se obeša okrobat, ki jo vlečejo z vrvi, napeljano skozi dvojno škrpicje.

Na Novem trgu gotovo ni bilo nikdar toliko ljudi od srednjega veka, ko so se tam ravnali pri vitežkih igrah viteži, kakor zadnja dva dneva. Večina jih je pričakovala, da se pojavi v zraku zopet prof. Stroh-schneider, zato so bili v začetku nekoliko razočarani, nestrpi pa tudi tako, da se je daleč naokoli razlegalo demonstrativno živiganje kakor na kakem volinjem shodu. Radovednež so zasedle nabrežje tudi onkraj Ljubljance in prehod na Stari trg ob Valvazorjevi rojstni hiši. Godba dravske dvizije, ki je med produkcijami vse več neuromorno igrala, je odgovorila na vsak izbruh nestrpežev z oglušjujočo koracično.

Pa tudi številni sladoledarji so bladili vročkrvneže. Junak dneva je vedno nekoliko nategnil akademsko četrč; prvi je nato stopil uro pozneje, kot je bil napovedano. Končno je stopil na podij, ki je bil pripravljen na strehi hiš št. 5 ter se predstavil občinstvu, nakar je izvajal 10 akrobacijskih točk. Visel je za zobe na kljuki med nebom in zemljoi kakor da bi ga obešili. Tako visečega so potegnili po vrvi čez cesto na drugo streho. Ko so ga vlekli nazaj, se je med zračno potjo sukal v krogih kot res vzroben telovadec, plaval je v zra-

k vodoravn legi in pokazal še več drugih akrobatskih umetnosti. Potem je na podiju zvili v zobe močno ploščato železo (50×10 mm), nakar ga je z goliimi rokami še zvili v tri majhne obroče. Ta atlletski produkt je potem vrgel na tla, da so se ljudje lahko prepričali, da ni grizel čokolade. Veliko občudovanje je zbudil z dvema sodoma piva v zobe; ko so ga vlekli po žici s tem nenavadnim tovorom, je bil podoben jastreb, ki leti s plenom. Najbolj tveganja produkcija pa je bila skupna vožnja s sestro, ki jo je tudi držal v zobe. Po enkrat sta preletelac trg, ko jo je držal v zobe za pas na hrbitu, da je visela v vodoravnem črti, drugič pa mu je visela v zobe za noge, z glavo navzdol. Po enkrat si jo je pa pri vsaki predstavi prizadel v katu pa tudi prenesel čez cesto više za noge.

Nazadnje se je spustil na tla po vrvi, plezajoč na mornarski način. Okoli njega se je zgrnila množica, Aleksić je pa po taktu godbe »zaplesal s herkulinskimi mišicami. Vsaka kita posebej se je premikala, kakor bi kipelo testo, kar je zlasti navdušilo nežni spol. Nekateri so tudi skrivajele, da bi jim junak pokazal še zobe, pa jih ni, samo »čarljivo« se je smehjal, kakor se je vsem zdelo, ki so ga videle. Aleksić je v resnicu simpatičen dečko, okroglega obraza, umerjenih potez, kostnjevih las in seveda mladosten, ker je pač še 20 let star.

Po produkcijskih sta gosta vsakokrat prizadajala svoje fotografije in Aleksićev knjigo o njegovi gimnastiki, po kateri se je njegovo telo tako sijajno razvilo. Med produkcijskimi so pobirali pobirali prostovoljne prispevke, pa niso najbrž prišli nabrali, kvedljivo lepo kolekcijo — gumbov kakor svojih Stroh-schneider.

Veselja in senzacij pa še ni konec, drevi se Aleksić zopet producira, za sredno nam pa prizadeva presestvenje svoje sestre.

Radioprogram

Sreda, 17. junija.

Opoldanski program odpede: 18: Salonski kvintet; 19: P. dr. R. Tominec: Portreti iz svetovne literature in umetnosti; 19.30: Dr. Nikola Preobraženski: Ruščina; 20: Koroski, večer, izvajajo pevci kluba koroskih Slovencev; 20.45: Griegov večer. Uvodno besedo govori dr. A. Dolinar; na klavir igra ga Smale-Svajgarjeva; pesvake točke poje gđe. Herta Arko; 22: Čas, dnevne večsti, napovedi programa za naslednji dan.

Beležnica

Koledar.

Danes: Ponedeljek, 15. junija 1981, katedar: Vid, pravoslavni: 2. junija, Dra-gomir.

Današnje prireditve.

Drama: Vzrok, C.

Kino Matica: Poročim svojega moša.

Kino Ideal: Alibi.

Dežurne lekarne.

Danes: Kuralt, Gospodarska cesta, Sušnik, Marijan trg.

Jugoslovenski treznostni kongres

Od 2. do 5. julija letos bo v Beogradu IV. jugoslovenski kongres treznosti, ki ga pridržata jugoslovenski Savez treznosti in Savez treznostne mladosti. Kongresa se bodo udeležili odpolasci in člani abstinenčnih organizacij iz vse države.

Na dnevnem rednu bodo referati generalnega inspektorja za higijeno dr. Andrije Stamparja o vlogi socialne medicine pri pojavitju alkoholizma, generalnega tajnika beograjske trgovske zbornice dr. Svetislava Marodića o alkoholnem vprašanju z gospodarskega stališča, namestnika generalnega ravnatelja Jugoslovenske banke v Zagrebu Ede Markovića o nalogah madjine v borbi z alkoholizmom. Podstavek je predstavil dr. Ilija M. Jelića o zakonskih dolobah za pobiranje alkoholizma.

Kongresu bo predsedoval profesor in bivši rektor univerze v Zagrebu dr. Drago Perović, podpredsednik Jugoslovenskega saveza treznosti.

Za nastanitev udeležencev so pridobljeni prostori v Džaškem domu v Beogradu ter tudi druga stanovanja. Za tri dni bivanja v Beogradu je plačati 120 Din, dovoljeni so železniški vozni popusti ter dopusti za vse državne uradnike, ki se udeležijo kongresa.

Na programu sta tudi občina zborov obveznikov, ogled prestolnice, po kongresu pa izlet s parnikom do Zelezničnih vrat. Ob prijavi je poslati za ta izlet 50 Din, skupni stroški janji pa bodo zasnovani 100 Din.

O kongresu bo izdana tudi spomenica, v kateri bodo objavljeni po stenografskih besedah vse referati, predavanja, poteki zborovanj, zgodovina abstinenčnega pokreta, poročila, seznam vseh udeležnikov ter fotografije skupin udeležnikov kongresa. Spomenico, kongresni znak in druge kongresne edicije dobti vsakdo, ki se vpisuje za člana kongresa v vlogo 30 Din, čeprav se kongres ne udeleži.

Za vse informacije o kongresu se je obratiti na pridruženi odbor Jugoslovenskega kongresa treznosti, Beograd, poštni predel 138, telefon 4777, Pašićeva ulica 6, I. nadst. Informacije se izdajo takoj in na zahtevo vsakogar. Udeležbo je treba prijaviti najkasneje do 25. junija.

Žrtev kopanja

Ribnica, 15. junija.

V petek 12. t. m. se je šel okrog 20. po delu klučavničarski pomočnik Albert Ulčar, uslužbenec pri Oražmovenem podjetju, ki izdeluje za vso državo telovadno orodje, kopat v potok Biistro. Fant je zaplaval par metrov stran od drugih kopalcev in se začel potopljati. Drugi kopalec, ki jih je bilo okrog 20 po številu, med njimi tudi taki, ki se ponašajo, kako so večji plavljenci, so tako osupnili, da ni nihče poskušal nesrečnega rešiti, dasi bi bilo to polnoma lahko in brez nevarnosti, ker so bili v neporedni bližini potapljalnega vodnjaka.

Prepovedano je na javni cesti ob klučavničarju, se kepati s snegom, lučati kamene, streliati s puškami in samokresi vsake vrste, lučati s fračo kamenečke, s strelnimi lokom spuščati puščice, zažigati žabice in rakete brez oblastnega dovoljenja.

Skakanje na vozove i. t. d.
Med vožnjo skakanati na voz ali z voza ali se zadaj na voz obesati le prepovedano.

Drsanje i. t. d. po javnih potih.
Drsanje, sankanje in smučanje je po voznih potih in hodnikih prepovedano.

Za prirejanje športnih tekem po ulicah, tekov i. t. d. je potrebno oblastno dovoljenje.

Postavljanje predmetov na okna.
Predmete, ki jih stranke postavljajo ali obesajo na okna, balkone ali na zidovje, se pogradi v vodo ter privlekajo ne morejo pasti na cesto ali hodnik, kjer bi lahko poškodovali mimočodo.

Prepovedano je tudi kakršnekoli predmeti metati skozi okna ali čez balkon na cesto ali hodnik.

V

Dnevne vesti

Iz Ljubljane

Učiteljem - površom! Učiteljski pevski zbor bo začel v prihodnjem pevskem tečaju od 2. do 10. julija vežbati nov program, ki bo obsegal moške, ženske in mešane zbrane. Da izpolnimo zlasti moški zbor, vabimo k sodelovanju vse tovaršice pevcev. Apeliramo za sodelovanje na tovaršče iz vseh mariborskih oblasti. Zaradi olajšanja posecanja vaj se bodo vršile izmenično od slike tudi v Mariboru in Celju. Tovarševje je oddajnejših krajev, kakor tudi poročenim se bo po možnosti povrniti del stroškov. Prijava sprejema: Učiteljski pevski zbor UJU Ljubljana, Frančiškanska ulica 6.

Ignacij Borčnik in Davorin Jenko dobita v Cerkvi pri Kranju, kjer sta oba doma, spominski plošči. Borčniku jo postavi in odkrije Udržanje gledaliških igralcev, Davorinu Jenku pa Glebasna Matica Slovesnost oben odkritij bo na Vidovdan v nedeljo, dne 28. t. m. ob pol 3. pop. Narodna društva in občinstvo prosim, da se udeleži tega dne Vidovdanskih slovesnosti v Cerkljah. Za zvezo z Ljubljano bo preskrbilo.

Pevsko društvo Oliko iz Celja je včeraj popoldne priredilo v zdraviliščni dvorani na Bledu koncert umetnih in narodnih pesmi pod vodstvom svojega povedovje g. M. Videčnika. Na sporedu so bile skladbe Adamčiča, Jereba, Korma, Kimovca, Mirka, Pavčiča, Prelovec, dr. Schwabha in Vilharja. Društveni moški zbor Šteje okoli 30 glasov dobrih pevcev, je dobro upet, discipliniran, pazi na dinamiko, ima romančikivo izreko. Odpel je obširno zopredpolovalno in le škoda, da je koncertu prisostvalo komaj 70 poslušalcev, večina domaćinov, tujecev ni bilo. Je pač prevelika vročina, čas za koncerte nepriemer. Koncert je poselil povedovja Hudabode župe JPS g. Zorko Prelovec.

Konkurzi in prisilne poravnave. Društvo industrijev in veletrgovcev v Ljubljani objavlja za čas od 1. do vključno 10. t. m. sledično statistiko (Številke v oklepaju se nanašajo na isto dobo pretegnega leta): Otvorjeni konkursi: v savski banovini 2 (-), v drinski banovini 1 (-), dunavski banovini 3 (5), v moravski banovini 2 (4). Otvorjene prisilne poravnave izven konkurza: v primorski banovini 2 (-), v drinski banovini 2 (-), v dunavski banovini 8 (-), v vardiški banovini 1 (-), Beograd, Zemun, Pančeva - (1). Odpaljeni konkursi: v dravski banovini 3 (1), v savski banovini 2 (2), v primorski banovini - (2), v drinski banovini 1 (-), v dunavski banovini 4 (1), v moravski banovini 1 (3), v vardiški banovini 3 (2). Odpaljene prisilne poravnave izven konkurza: v dravski banovini 4, v savski banovini 1.

Morilka moža obsojena na dosmrtno ječ. V soboto popoldne se je v Velikem Bečkeriju nadaljevala razprava proti Ježeni Kovačovi iz Beodre, ki je meseca aprila s sekiro ubila svojega moža. Oplazila ga je 17-krat po glavi in telesu. Sodišče je obosodoilo na dosmrtno ječ. Kot olajševalna okoliščina je upoštevalo dejstvo, da je mož vedno grdo ravnal z njo in da je otočenka dejanje skesanou priznala. Otočenka se je pritožila.

Samomorilna epidemija v Vrbasu. V Vrbusu že dalje časa razsaja pravca samomorilna epidemija. Skoraj ne mine teden dni, da ne bi zabeležili kakega samomora, zanimivo je pa dejstvo, da se naveštajo življenga skoraj izključno starejši ljudje. V teku meseca dni si je končalo življenga osem starejših oseb, v petek se je pa v hiralnicu obesili 81-letna občinska uboga Kristina Stefan.

Zvezana mladinka v laboratoriju. V Zagrebu so v soboto dopoldne doživeli svojevrstno senzacijo. V kleti palače v Zvonimirovi ulici št. 2 so našli v kemijskem laboratoriju zvezano okrog 9.30 petrino 24-letno laporantko B. S. Nogi in roki je imela zvezani, vrat zadrgnjen z tanko vrvico, usta pa zamašena z robem. O dogodku je bila obveščena policija, ki je uvedla obširno preiskavo. V preiskavi je policija ugotovila, da je mladinka najbrž sama fingirala napad. V laboratoriju je bila samo dve ali tri minute sama in nemogoče je, da bi jo mogel kdo napasti in tako naglo zvezati. Dekle zatrjuje, da se je na njenim hrbotom nenadoma pojaval velik in močan moški, ki je pomolil stekleničko s jedkim duhom pod nos, zaradi česar se je takoj onesvestila. Zanimivo je, da neznanca ni nihče videl.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo stalno toplo, deloma pooblašeno. Včeraj je znašala najvišja temperatura v Splitu 32.6, Skopje 32, Beograd 31.9, Zagreb 31.8, Sarajevo 31.5, Ljubljana 29.2, in Maribor 25.2. Popolnoma jasno je bilo samo v Ljubljani, Beogradu in Splitu, povsod drugod malo oblačno. Davi je kazal barometer v Ljubljani 759.8 mm. Včerajšnji dan je bil najbolj vroč v celi sezoni.

Poskušen samomor. Davi so v bolnično prepeljali nekega Antona L. iz Šiške, ki je v samomorilnem namenu zavžil strup za žurke. V bolniči so mu izprali želodec in je že izven nevarnosti.

Cigani napadli Rumuna. Jeremijas Franc, 25-letni brezposelni mehanik se je vrnil po Francije v domovino na Rumenko. Kočevju so ga napadli cigani in ga preteplili, eden ga je pa vrgel na tla in mu zlomil levo roko. Jeremijasa so prenehaljali v ljubljansko bolnico.

Tovarna Jos. Reich sprejema mehko in škrobljeno perilo v najlepšo izvršitev.

Doražajoči mladini nudimo zutraj čašico naravno »Franz Josefova grenčice«, ki doseže zaradi tega, ker čisti kri, želodec in črva, pri dekkilih in dekkilih prav znatne uspehe. V otroških klinikah se uporablja »Franz Josefova voda«, že pri malih največ težko zagatenih bolnikih. »Franz Josefova voda« se dobiva v vseh lekarjih, drogerijah in spečerijskih trgovinah.

be dr. Kumanudija, g. dr. Slokar je sededa predsednik društva bančnih zavodov, šef oddelka za vzdrževanje prog g. ing. Petrela je pa prisel s svojim šefom direktorjem drž. železnice g. dr. Jakobom Borkom, ki ga je pa škrot kratekomalo počrnil, kakor kakor tudi g. dr. Slokarja, iz naslova dr. Slokarjevega in ing. Petrelovega je pa ustvaril novo društvo bank za vzdrževanje prog. Ne upamo si več popravljati, da se skratne na zateki še v ta popravek.

—lj Za tkanje persijskih preprog daje informacije Splošno žensko društvo v društvenih prostorih, Rimski cesta 9, vsak teden od 3.-5. pop. Odbor se trudi, da se uvede tkanje preprog na stavbah v mestčanih ženskih krogov kot domača obrt, ki naj nudi način ženam zasluzek.

—lj Povratak naših izseljencev. Preko Francije se je včeraj vrnilo iz Amerike okrog 50 naših izseljencev. Na kolodvoru jih je sprejel zastopnik prekoceanske linije g. Kraker, nakar so odpotovali na svoje domove.

—lj Neprevden kolesar. Snoči so morali v ljubljanskem boinicu prepeljati 61-letno go. Ano Kukarjevo, ženo finančnega računskega ravnatelja v p. Vračala se je z Ježice domov, pa se je na Crnčah z vso silo vajno zaletel neki kolesar in jo podrl na tla. Zadobil je precejšnje poškodbe po vsem telesu, kolesarja, ki je brezobzirno in brez luči vozil po pešpoti ter tudi ni zvonil, zaledujejo oblasti.

— Damsko perilo v najlepši izbiri dobitje pri Šterk nasi, KARNIČNIK, Stari trg št. 18, Ljubljana.

Oblečemo Vas od nog do glave za mal denar Tudi na obroke!
A. PRESKER
Ljubljana, Sv. Petra c. 14

Iz Celja

—c Včerajšnja nedelja v Celju. Dočim smo imeli prejšnjo nedeljo kakor tudi v ostalih krajih naše banovine skrajno slabo, deževno vreme, vsled česar je tudi morala odpasti velika gasilska veselica na Glaziju, so včeraj gasilci ob načrtljemu vremenu prav dobro odrezali. Dopoldne se je vrnila ob 10. po alarmu s 3 topovskimi streli na Dečkovem trgu velika gasilska vaja, ki je izpadla razmeroma zadovoljivo. Pingiran je bil požar na palaci Narodnega doma, pri česar gašenju so sodelovali celjski gasilci z vsemi svojimi brigalnami in ostalim orodjem. Istočasno se je razvila po glavnih mestnih ulicah slavnostna povorka kolesarjev - dirkačev, spremilnih z avtomobili in motorimi kolesi. Zjutraj se je namreč vrnila s ciljem v Celju deseta zvezdna kolesarska dirka, katere so se udeležili dirkači iz Novega mesta, Ljubljane, Domžal, Zagorja, Celja, Sevnice in Maribora, popoldne pa je bila na Glaziji ob ogromni udeležbi srečolovcev gasilska tombola v korist rešilnega avtomobila. Pozneje se je razvila istotam v ograjenem prostoru velika veselica, ki je trajala v pozne, oziroma rane ure. Kljub vsemu tudi Savinju ni pogrešala svojih čestilcev in čestilki, ki so v naprestejšnjem modernem kopalnih oblekah preplavili od solnca razgreta bregova.

—c **Pogreb ravn.** Pograica bo drevi ob 18. z Brega na okoliško pokopališče. Pojednik, ki je bil tudi član okoliškega občinskega sveta in njegov finančni referent, se je včeraj zjutraj na občinski seji spomnil s primernim nagovorom župan g. Mihevc, dočim so ostali občinski odborniki stope počastili njegov spomin s »Slavklico.«

—c **Kuluk v okoliški občini.** Celjski okoliški občinski svet je skenil na svoji včerajšnji seji, da se osebno delo na okoliških občinskih cestah, uporabljajoč zadevno olajšavo banske okrožnice, ne bo vršilo v poletnih mesecih, ko je največ dela na polju in v hmeljnikih, temveč šele v jeseni. Zanimiva pri tem je ugotovitev, da se v vsej okoliški občini ni prijavil za osebno delo noben davkopalčevalec, temveč so se vsi oduprili.

—c **Dve izgubi.** Cvetka Potokarjeva iz Gaberja je izgubila pred dnevi neko dopolne med potjo od doma do Gospodske ulice ročno torbico z manjšo vsto denarja v skupni vrednosti 110 Din. — Emilija Verčkovnikova iz Gaberja je izgubila nekje v mestu 300 Din vredno zlato zapestnico.

NOVO! PREMIERA! NOVO!
Szöke Szakall
najboljši komik in humorist ter
Igo Sym in Trude Berliner
v izvrstni žaloigri polni najduhovitejših zapletljajev, smeha, dvitrov in zabave

Poročim svojega moža

Premiera ob ob 4., pol 8. in 1/10

Elitni kino Matica
Telefon 2124.

Uspehi naših umetnikov v Beogradu

Obširno smo poročali o razstavi v Beogradu, ki so jo priredili naši umetniki akademični kipar Lojze Dolinar in akad. slikar Goimir A. Kos in Fran Pavlovec. Beograjski listi so objavili prav ugodna poročila, kar priča, da so naši umetniki dosegli velik moralen uspeh, prav veseli nas pa tudi, da je tudi gmoten uspeh zelo zadovoljiv.

Zelo zanimivo kritiko je objavil M. K. v včerajšnjem »Vremenu«. V izvečku se glasi:

Konec sezone nam prinaša redko pazljivo pripravljeno in dobro organizirano razstavo: kipar Dolinar in slikar Kos in Pavlovec so pokazali beografski publiki blizu 100 svojih skulptur in slik, ki so napomnile vso veliko dvorano umetniškega paviljona in tvorijo okusno aranžirano celoto. Imena, razumevanje in način razstavljenja teh resnih umetnikov se pri nas ne vidijo pogosto; vredno jih je poznavati.

Kipar Lojze Dolinar, eden najboljših v svoji generaciji in eden petorice šestorice najuglednejših in najbolj nadarjenih naših sodobnih kiparjev, je razstavil 31 svojih del v bronu, crnem kamnu, v marmorju in terakoti. To niso dela napravljena v naglici in ne samo za to razstavo. Polnoporna pravilno je preselil Dolinar, da ni dovolj poznan v Beogradu in da je potreben napraviti reprezentativno razstavo; zbral je svoja dela od leta 1926 in pripravljal najboljša. V njih imamo najraje sodobno koloristično »parisko šolo«, ki je Kos šel po nasprotjem potu od onega, ki bi ga zeleni. Radikalno usmerjenje »na desno« mu po našem mnenju ni prineslo rezultatov, ki jih je Kos pridrževal. Raje imamo njegove starejše stvari od novejših. Nesporočeno je povhodna zaviranja vredna in solidna disciplina, ki si jo je Kos načelil v zadnjem času samemu sebi, vendar pa zaradi nje izgubil nekaj svobode in spontanosti, ki so prvi pogoj umetniškega ustvarjanja. Temeljito je lepa stvar, ali temperament je še večje hvale vreden. Izredno resni, nadarjeni in sposobni Kos naj se osvobodi pedanterije in opusti svojo najnovejšo suho in hladno maniero.

Fran Pavlovec, najmlajši te trojice, je izrazito koloristično orientiran in imadar in smisel za pot, ki hodi po njem. Ta pot je pa za njega še dolg in naporen. Nikjer je pa zahteva bolj prefinjenega slikarskega odosa in vedje kulture nego v kolorističnem slikarstvu, kjer se neslikarji najhitreje pokažejo. Pavlovec še ni došel poglobljenu, niti uravnotežen. Pri njem je še nekaj nevezanosti, površnega pojmovanja, »skiciranja« in naglice poleg vsega smisla za tonske rešitve v modrem in zelenem, slike kot so »Seloc« in »Pred vnočkom«, nas pa navdajajo z najlepšim upanjem.

Vso trojico si moramo zapomniti in z zanimanjem pridržavati njih ponoven prihod v Beograd, kjer jih bodo pridržavali zaviranje simpatije po tem prvem pravem počitku.

Lepo sokolsko slavje v Št. Jerneju

Razvitijsje praporja domačega sokolskega društva — Vefika udeležba občinstva — Prvi nastop učen cev kmetijske šole na Grmu

Novo mesto, 14. junija.

Ob krasnem vremenu se je vrnila danes sijajna sokolska svečanost v Št. Jerneju. Domača društvo je praznovalo 10-letnico svojega obstoja in je razvilo društveni prav. Slovesnosti so se udeležila vsa v župi včlanjena društva, mnogočestveno občinstvo in zastopniki oblasti.

Sokolstvo se je zbralo na trgu, kjer je bil postavljen okrašen oder z narodno trobojnico. Častno stražo je imela pred novim praporom sokolska konjenica. Starešini br. Golob je pozdravil vsa društva, članstvo in zastopnike banske uprave g. dr. Tomšič, ki je nekaj nevezanosti, površnega pojmovanja, »skiciranja« in naglice poleg vsega smisla za tonske rešitve v modrem in zelenem, slike kot so »Seloc« in »Pred vnočkom«, nas pa navdajajo z najlepšim upanjem.

Predvsem je omeniti, da je ob tej prilnosti bil prvi nastop učencev kmetijske šole na Grmu, ki so živabno pozdravljani načinom s svojim nastopom najboljši vidi.

Pri nato sledeli prosti zabavi, ki bili izredenih več pomembnih zdravje. Odprisane so bile tudi pozdravne brzavke N. Velkralju, prestolonasledniku Petru, predstolniku ministrskega sveta, podstarosti Engelbertu Ganglu, banski upravi in poveljni dravski divizijske oblasti.

Nasilen trubadur
Litija, 12. junija.
Končinov Jože s Štange je fant od fare. Pobodel ga je letos maj in nit v juniju mu še ni odleglo. Fant je šel v krme in si je potolažil jezo, menda je zastonj zdihoval po Lojzki, 16 letnem dekletu iz domače vase. Ponoči, bilo je okrog počnoči, je stopil Jože pod njeno okno ...

Začel je klicati dekle prav tiho, ko pa ni dobil odgovora, je začel robantiti. Pa vse mu ni nič pomagalo. Dekle se ni odzvalo. Jože je šel okrog hiše, pa je ugotovil, da bi se skozi okno jedilne shrambe dolgo približati molčetemu dekletu. Z močnim drogom je odtrgl mrežo na oknu, potem se je pa zmotil v jedilno shrambo in kmalu je stal pred podstrešno čumnato, kjer je spala trdorsna Lojzka.

»Lojzka, odpri!... je zahteval Jože. Nič!...«

Ko ni pomagalo niti močnejše ropotanje, se je Jože razjezik. Navalil je na vrata in jih je zmagal. Vrgel jih je s tečaev, pa je vdril v sobo.

Tedajci pa je nastal v podstrešni čumnati velik trušč, prebudil je celo Lojzkinega očeta, ki je počitil z lučjo na podstrešje. Tam pa se mu je nudil zanimiv prizor: sredi sobice se je vrnila pravčata borbila. Jože, ki je siliš le za Lojzko, se je branil pred ljudjim napadom njenih sester. Z očetovo pomočjo so drznega trubadurja le ugnali. Izrinili so ga iz sobe, nakar so ga prevallili po stopnicah. Pred večnimi vrati so ga po ljetum spopadli postavili pod kap. Seveda je Jože še doigro robantil pred hišo...

Znak civilizacije.
—V Afriki so na

Zane Grey:

46

Skrtonostni jezdec

Roman.

Igra se je začela, Wade je stal pri mizi in kibiciral. Ti fantje niso vedeli, kako sijajno zna Wade igrati poker in kako dobro pozna to igro. V mladih letih, kjer je tekal zibelka te komplikirane igre, kot mož se je pa igral s kupčki zlatnikov in nabitimi revolverji na mizi pred seboj. Radovednost, ki ga je gnala, da je tu kibiciral, je bila vsaj glede čikošev sami preteva. Pač se je pa resno zanimal za mladega Belloundsa. Po prihodu v White Slides je večkrat slušal, da je Jack strasten kvartopirec. Seveda je bilo vse to mora zlagano, morda so farmarjevega si na samo opravljali. Wade je bil pa prepričan, da je partija pokera na zapadu najboljše sredstvo za preizkušnjo maledega fanta.

Bellounds je mrzlično stavljal, oholo domišljavo dobival, klaverino izgubljalo. I igri je bil še pravi začetnik. Starem lovcu je postal kmalu jasno, da Jack ne igra iz veselja, da bi preizkusil nasprotnikovo srečo in bistromnost, niti iz pohlepa po denariju, temveč da mu potiska karte v roko gola strast. In Jack Bellounds ni bil v nobenem pogledu izpostavljen. Pomagal si je z mnogimi običajnimi triki, ki jih nudi igra, v splošnem, v obrambi svojih pretenzij je bil zelo prevezeten in nepočustljiv, o zahtevah in pravilih drugih je pa rad dvomil. Njegove sleparije so bile nerodne in primitivne. Zadrževal je karte in ih skrival na dlani; ali pa je potisnil pri mešanju ase na spodnjou stran, da jih je lažko potem dodelil sebi. In bil je tako zasplojen, da svojih soigralcev pri enako prozornih trikih ni mogel zasatičiti. Wade je že čudil in zgrajal. Sočutje, ki ga je imel z Jackom, je prešlo na njegovega očeta, ki je tako trdovratno in vztrajno upal, da se bo sin poboljšal.

— Kaj nimate nobene pijače? — je vprašal Jack.

— Ne. Od kod pa naj dobimo? — je odgovoril Jim.

Jack je pa menda njegov odgovor presesa, ker je kmalu ponovil svoje vorašanje. Čikoš: so zmagali z glavnimi Wade je vede!, da lažejo, kajti alkohol so imeli v koči. Že je hotel izjaviti, da je pravilen pravniček iz svoje zaloge mimo pijače, ker je bil radoveden, kaj poreko na to fantje, pa si je premislil.

Sreča je obrnila Jacku hrbet in tudi umetnosti igre so se mu bile naenkrat izververe. Seveda še daleč ni bil nedolžno jagne med krvoločnimi volkovi, toda po načinu, kako so ga strigli, bi človek mislil, da je res. V lovčevih očeh je dobil samo to, kar je zashčil. Niti od teh dobrodošnih in potpreljivih fantov Jack ni mogel pričakovati, da se uklonijo njegovih objestnosti. In zaigral je vse, kar je imel.

— Izposodim si, — je dejal nestrpo. Bil je bled, prepoten in vendar razgret, posebno v bližini oteklim na obrazi; oči je imel izbljušene, mračne in srepe, pole ne divjega ognja. Posebno so pa izdajala usta stabiča, rojenega kvartopircu, sebičnega, razvajenega in tramskega cepca. Tu se je poznala njegova slabla rasa.

Denarja ne posojam, — je odgovoril Lem in spravil svoj kupček. — Tu je vaš denar, Wade, in hvala lepa.

Jaz sem pa suh; jaz vam ne morem posoditi, — se je oglasil Jim. Bludsor je bil priigral precej, ni pa kazal nobenega veselja, da bi Jacku kaj posodil. Jack je nestreno gledal čikoše.

— Tristo vragov! Ob ves denar ste me pripravili. Revanžirati se vam hočem! je vzliknil.

— smo dobili pošteno ali ne? — je vprašal Lem samozavestno. — In revanža je vam vedno na razpolago, takoj ali kadar hočete.

Kar je stopil naprej Wade in pomoli Jacku polno pest zlatnikov. — Evo, — je dejal in njegove globoke oči so se zalesketale v mraku izbe. Wade je bil stavil s samim seboj in ta stava se je glasila, da se Jack niti za hip ne bo obotovljal vzeti denar.

— Naprej, pokvečeni kravji pastirji! — je vzliknil in iztrgal lovču denar iz rok. Njegove kretnje, kakor so bile nade in mrzlične, niso izdajale več kakor njegov obraz.

Toda čikoš so bili presenečeni in na njihovih obrazih je bilo zapisano še nekaj več kot presenečenje. Takoj so pograbili karte in igrat se je nadaljevala, samo da je bila zdaj mnogo ostrešča, kajti Jack v svojem hazardiranju ni poznal meje. Goljufiva in mamljiva sreča je bila Jacku nekaj časa naklonjena in napravila je iz njega presrečnega, bahavega in zmagoslavnega človeka. Potem mu je pa naenkrat obrnila hrbet in Jacku se je zmrznil obraz.

— Saj vam pravim, da bi rad nekaj pil, — je zagodrnjal nenadoma. — Prokleto dobro vem, da imate pijačo tu; saj mi je zadišalo, ko sem vstopil.

— Bila je zadnja kaplja, Jack, — je odgovoril Jim, ki se ni držal tako objestno, kakor njegova tovariša.

— Imam izborna, zelo staro žganje, — se je oglasil Wade in se držal, kakor da je vesela novica namenjena vsem, v resnici je pa počival njegov pogled samo na Jacka Belloundsa. — Imenitna roba, toda vražje močna in vroča!... Kri človeku kar zavre, če se preveč nacuka te kapljice.

— Primesite ga! — Jack je izgovoril ti besedi zamoklo in s težavo, kakor da ima omok v grlu.

Wade se je ozrl na njegov razgreti obraz, in iskreče se oči; in skozi temen paččan strasti, ki ni trpela nobene ovire v svojem elementu, — je videl gole dušo tega človeka.

— Čujte, Wade, — se je oglasil Jim s pomirjevalnim glasom, — ni treba nositi noči tega močnega žganja. Morda kdaj pozneje. Če hoče Jack se več rewanža, jo dobi tudi brez vašega žganja. Sicer pa mora biti nekaj žganja še tu, če se ne motim.

— Dobro, fantje, — je odgovoril Wade. — Potem pa lahko noč.

Pustil jih je pri kartah in odšel, da se vrne v svojo kočo. Noč je bila mirna, hladna, nebo posuto z zvezdami. Iz daljave se je čulo pasje lajanje. Wade se je ustavil na svoji verandri za hip je okleval, potem se je pa ozrl na sivo, golo, z zvezdami ovenčano glavo gorskega velikana.

— Stari se mi smili, — je zamrmral sam pri sebi, — toda raje bi videl Jacka Belloundsa na dnu pekla kakor pa da bi mu dovolil vzeti Columbino.

Denarja ne posojam, — je odgovoril Lem in spravil svoj kupček. — Tu je vaš denar, Wade, in hvala lepa.

— Jaz sem pa suh; jaz vam ne morem posoditi, — se je oglasil Jim. Bludsor je bil priigral precej, ni pa kazal nobenega veselja, da bi Jacku kaj posodil. Jack je nestreno gledal čikoše.

— Tristo vragov! Ob ves denar ste me pripravili. Revanžirati se vam hočem! je vzliknil.

— smo dobili pošteno ali ne? — je vprašal Lem samozavestno. — In revanža je vam vedno na razpolago, takoj ali kadar hočete.

Toda čikoš so bili presenečeni in na njihovih obrazih je bilo zapisano še nekaj več kot presenečenje. Takoj so pograbili karte in igrat se je nadaljevala, samo da je bila zdaj mnogo ostrešča, kajti Jack v svojem hazardiranju ni poznal meje. Goljufiva in mamljiva sreča je bila Jacku nekaj časa naklonjena in napravila je iz njega presrečnega, bahavega in zmagoslavnega človeka. Potem mu je pa naenkrat obrnila hrbet in Jacku se je zmrznil obraz.

— Saj vam pravim, da bi rad nekaj pil, — je zagodrnjal nenadoma. — Prokleto dobro vem, da imate pijačo tu; saj mi je zadišalo, ko sem vstopil.

— Bila je zadnja kaplja, Jack, — je odgovoril Jim, ki se ni držal tako objestno, kakor njegova tovariša.

— Imam izborna, zelo staro žganje, — se je oglasil Wade in se držal, kakor da je vesela novica namenjena vsem, v resnici je pa počival njegov pogled samo na Jacka Belloundsa. — Imenitna roba, toda vražje močna in vroča!... Kri človeku kar zavre, če se preveč nacuka te kapljice.

— Primesite ga! — Jack je izgovoril ti besedi zamoklo in s težavo, kakor da ima omok v grlu.

Wade se je ozrl na njegov razgreti obraz, in iskreče se oči; in skozi temen paččan strasti, ki ni trpela nobene ovire v svojem elementu, — je videl gole dušo tega človeka.

— Čujte, Wade, — se je oglasil Jim s pomirjevalnim glasom, — ni treba nositi noči tega močnega žganja. Morda kdaj pozneje. Če hoče Jack se več rewanža, jo dobi tudi brez vašega žganja. Sicer pa mora biti nekaj žganja še tu, če se ne motim.

— Dobro, fantje, — je odgovoril Wade. — Potem pa lahko noč.

Pustil jih je pri kartah in odšel, da se vrne v svojo kočo. Noč je bila mirna, hladna, nebo posuto z zvezdami. Iz daljave se je čulo pasje lajanje. Wade se je ustavil na svoji verandri za hip je okleval, potem se je pa ozrl na sivo, golo, z zvezdami ovenčano glavo gorskega velikana.

— Stari se mi smili, — je zamrmral sam pri sebi, — toda raje bi videl Jacka Belloundsa na dnu pekla kakor pa da bi mu dovolil vzeti Columbino.

Denarja ne posojam, — je odgovoril Lem in spravil svoj kupček. — Tu je vaš denar, Wade, in hvala lepa.

— Jaz sem pa suh; jaz vam ne morem posoditi, — se je oglasil Jim. Bludsor je bil priigral precej, ni pa kazal nobenega veselja, da bi Jacku kaj posodil. Jack je nestreno gledal čikoše.

— Tristo vragov! Ob ves denar ste me pripravili. Revanžirati se vam hočem! je vzliknil.

— smo dobili pošteno ali ne? — je vprašal Lem samozavestno. — In revanža je vam vedno na razpolago, takoj ali kadar hočete.

Toda čikoš so bili presenečeni in na njihovih obrazih je bilo zapisano še nekaj več kot presenečenje. Takoj so pograbili karte in igrat se je nadaljevala, samo da je bila zdaj mnogo ostrešča, kajti Jack v svojem hazardiranju ni poznal meje. Goljufiva in mamljiva sreča je bila Jacku nekaj časa naklonjena in napravila je iz njega presrečnega, bahavega in zmagoslavnega človeka. Potem mu je pa naenkrat obrnila hrbet in Jacku se je zmrznil obraz.

— Saj vam pravim, da bi rad nekaj pil, — je zagodrnjal nenadoma. — Prokleto dobro vem, da imate pijačo tu; saj mi je zadišalo, ko sem vstopil.

— Bila je zadnja kaplja, Jack, — je odgovoril Jim, ki se ni držal tako objestno, kakor njegova tovariša.

— Imam izborna, zelo staro žganje, — se je oglasil Wade in se držal, kakor da je vesela novica namenjena vsem, v resnici je pa počival njegov pogled samo na Jacka Belloundsa. — Imenitna roba, toda vražje močna in vroča!... Kri človeku kar zavre, če se preveč nacuka te kapljice.

— Primesite ga! — Jack je izgovoril ti besedi zamoklo in s težavo, kakor da ima omok v grlu.

Wade se je ozrl na njegov razgreti obraz, in iskreče se oči; in skozi temen paččan strasti, ki ni trpela nobene ovire v svojem elementu, — je videl gole dušo tega človeka.

— Čujte, Wade, — se je oglasil Jim s pomirjevalnim glasom, — ni treba nositi noči tega močnega žganja. Morda kdaj pozneje. Če hoče Jack se več rewanža, jo dobi tudi brez vašega žganja. Sicer pa mora biti nekaj žganja še tu, če se ne motim.

— Dobro, fantje, — je odgovoril Wade. — Potem pa lahko noč.

Pustil jih je pri kartah in odšel, da se vrne v svojo kočo. Noč je bila mirna, hladna, nebo posuto z zvezdami. Iz daljave se je čulo pasje lajanje. Wade se je ustavil na svoji verandri za hip je okleval, potem se je pa ozrl na sivo, golo, z zvezdami ovenčano glavo gorskega velikana.

— Stari se mi smili, — je zamrmral sam pri sebi, — toda raje bi videl Jacka Belloundsa na dnu pekla kakor pa da bi mu dovolil vzeti Columbino.

Denarja ne posojam, — je odgovoril Lem in spravil svoj kupček. — Tu je vaš denar, Wade, in hvala lepa.

— Jaz sem pa suh; jaz vam ne morem posoditi, — se je oglasil Jim. Bludsor je bil priigral precej, ni pa kazal nobenega veselja, da bi Jacku kaj posodil. Jack je nestreno gledal čikoše.

— Tristo vragov! Ob ves denar ste me pripravili. Revanžirati se vam hočem! je vzliknil.

— smo dobili poštено ali ne? — je vprašal Lem samozavestno. — In revanža je vam vedno na razpolago, takoj ali kadar hočete.

Toda čikoš so bili presenečeni in na njihovih obrazih je bilo zapisano še nekaj več kot presenečenje. Takoj so pograbili karte in igrat se je nadaljevala, samo da je bila zdaj mnogo ostrešča, kajti Jack v svojem hazardiranju ni poznal meje. Goljufiva in mamljiva sreča je bila Jacku nekaj časa naklonjena in napravila je iz njega presrečnega, bahavega in zmagoslavnega človeka. Potem mu je pa naenkrat obrnila hrbet in Jacku se je zmrznil obraz.

— Saj vam pravim, da bi rad nekaj pil, — je zagodrnjal nenadoma. — Prokleto dobro vem, da imate pijačo tu; saj mi je zadišalo, ko sem vstopil.

— Bila je zadnja kaplja, Jack, — je odgovoril Jim, ki se ni držal tako objestno, kakor njegova tovariša.

— Imam izborna, zelo staro žganje, — se je oglasil Wade in se držal, kakor da je vesela novica namenjena vsem, v resnici je pa počival njegov pogled samo na Jacka Belloundsa. — Imenitna roba, toda vražje močna in vroča!... Kri človeku kar zavre, če se preveč nacuka te kapljice.

— Primesite ga! — Jack je izgovoril ti besedi zamoklo in s težavo, kakor da ima omok v grlu.

Wade se je ozrl na njegov razgreti obraz, in iskreče se oči; in skozi temen paččan strasti, ki ni trpela nobene ovire v svojem elementu, — je videl gole dušo tega človeka.

— Čujte, Wade, — se je oglasil Jim s pomirjevalnim glasom, — ni treba nositi noči tega močnega žganja. Morda kdaj pozneje. Če hoče Jack se več rewanža, jo dobi tudi brez vašega žganja. Sicer pa mora biti nekaj žganja še tu, če se ne motim.

— Dobro, fantje, — je odgovoril Wade. — Potem pa lahko noč.

Pustil jih je pri kartah in odšel, da se vrne v svojo kočo. Noč je bila mirna, hladna, nebo posuto z zvezdami. Iz daljave se je čulo pasje lajanje. Wade se je ustavil na svoji verandri za hip je okleval, potem se je pa ozrl na sivo, golo, z zvezdami ovenčano glavo gorskega velikana.

— Stari se mi smili, — je zamrmral sam pri sebi, — toda raje bi videl Jacka Belloundsa na dnu pekla kakor pa da bi mu dovolil vzeti Columbino.

Denarja ne posojam, — je odgovoril Lem in spravil svoj kupček. — Tu je vaš denar, Wade, in hvala lepa.

— Jaz sem pa suh; jaz vam ne morem posoditi, — se je oglasil Jim. Bludsor je bil priigral precej, ni pa kazal nobenega veselja, da bi Jacku kaj posodil. Jack je nestreno gledal čikoše.

— Tristo vragov! Ob ves denar ste me pripravili. Revanžirati se vam hočem! je vzliknil.</p